خبر

ابراز نگرانی معاون سازمان خصوصی‌سازی درباره آزادسازی سهام عدالت

● معاون سازمان خصوصی‌سازی از وجود یا نبود ظرفیت تبدیل سهام عدالت به پول نقد ابراز نگرانی کرد و گفت: ورود این سهام به بازار سرمایه به‌صورت مرحله‌ای خواهد بود و امکان انجام کار به‌صورت یکجا وجود ندارد.به گزارش تسنیم، عالی‌پور در برنامه «گفت‌وگوی اقتصادی» با اشاره به مجموعه‌ای از تغییر رویکردها برای برنامه‌های خصوصی‌سازی مطابق با مصوبات هیئت واگذاری گفت: ۱۸ شرکت از گروه دو در فهرست فروش قرار گرفتند اما سهامشان عمدتا در حد یک عضو هیئت‌مدیره و غالبا بیمه‌ها، پالایشگاه‌ها و شرکت‌های بزرگ بودند.او افزود: تا به الان سه شرکت برای فروش گذاشته شده که متأسفانه فاقد متقاضی بود. با مجوز شورای هماهنگی سران سه قوه و تصویب هیئت واگذاری در صورت عدم فروش شرکت‌ها در قالب فروش جداگانه و مستقل در بازار سرمایه با شرایط ویژه امکان فروش آن در بازار سرمایه برای عموم فراهم می‌شود.این مقام مسئول با بیان اینکه تعداد زیادی از بنگاه‌های دولتی در گروه یک هنوز به فروش نرفته‌اند، گفت: فهرست کلی این شرکت‌ها به تصویب هیئت واگذاری رسیده و به محض صدور دستور هیئت واگذاری، برای قیمت‌گذاری بنگاه‌های موجود در فهرست سازمان خصوصی‌سازی فرایند واگذاری در این زمینه را شروع خواهد کرد.عالی‌پور با اشاره به موانع خصوصی‌سازی بنگاه‌های دولتی گفت: فشارهای زیادی برای عدم فروش و تأخیر در واگذاری‌ها بنا به دلایل مختلف مطرح می‌شود، اما با توجه به تأکیدات مقام معظم رهبری برنامه خصوصی‌سازی باید با سرعت بیشتری انجام شود. ضمن اینکه قانون نیز محدودیت‌هایی را گذاشته تا تأخیری در برنامه خصوصی‌سازی صورت نگیرد.

بیانیه سازمان خصوصی‌سازی برای واگذاری شرکت ایران‌ایرتور

● سازمان خصوصی‌سازی درپی اظهارنظر پژمانفر، نماینده مردم مشهد در مجلس درباره واگذاری شرکت ایران‌ایرتور بیانیه داد.به گزارش تسنیم، سازمان خصوصی‌سازی اعلام کرد: پیرو درج مطالب خلاف واقع از سوی جناب آقای پژمانفر، نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس شورای اسلامی پیرامون واگذاری شرکت هواپیمایی ایران‌ایرتور بیانیه ذیل جهت تنویر افکار عمومی اطلاع‌رسانی می‌گردد:مدتی است عده‌ای بدون ارائه هیچ سند و مدرکی خصوصی‌سازی را مورد ناجوانمردانه‌ترین تهمت‌ها و افتراها قرار داده‌اند.زمانی ادعا کردند که ماشین‌سازی تبریز به ده هزار میلیارد تومان می‌ارزد، ولی به ۷۰۰ میلیارد تومان واگذار شده است، این در حالی است که همان موقع ماشین‌سازی تبریز به همان قیمت ۷۰۰ میلیارد تومان بارها به مزایده عمومی گذاشته شد و هیچ شخصی متقاضی خرید آن نبود.اخیرا نیز از سوی آقای پژمانفر، نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس شورای اسلامی ادعا شده است که شرکت هواپیمایی ایران‌ایرتور به هزار میلیارد تومان می‌ارزد، ولی توسط سازمان خصوصی‌سازی به قیمت ۳۴ میلیارد تومان و بدون طی مراحل قانونی واگذار شده است و این در حالی است که در مزایده و واگذاری اول در سال ۱۳۹۰، ایران ایرتور از طریق مزایده عمومی به شرکتی خصولتی واگذار گردیده بود که به دلیل عدم ایفای تعهدات خریدار و همچنین معوق‌شدن چندین قسط آن، مجددا این شرکت در طی چهار نوبت و در سال ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ از طریق مزایده عمومی به مبلغ ۳۴ میلیارد تومان عرضه شد که مشتری و متقاضی نداشت و لذا مجددا این شرکت در تاریخ ۱۳۹۴/۶/۲۳ به قیمت پایه ۳۴ میلیارد تومان از طریق مزایده عمومی عرضه شد که یک نفر شرکت‌کننده برای این عرضه وجود داشت و با قیمت پیشنهادی بالاتر از قیمت پایه به‌عنوان برنده مزایده شناخته شد و واگذاری صورت گرفت.در واگذاری جدید این‌بار خریدار به تعهدات خود پایبند بوده و نه تنها تمام اقساط خود را پرداخت نموده و ضمنا با اصلاح ساختاری بزرگ در این شرکت و سرمایه‌گذاری قابل توجه، از این شرکت در حال نابودی، یک شرکت پویا، سرحال و موفق ساخته است. در واقع اتهام سازمان خصوصی‌سازی و بخش خصوصی در این مزایده و فروش شرکت ایران‌ایرتور این است که چرا شرکتی که در حال ورشکستگی و تعطیلی بوده، با خصوصی‌سازی احیا شده و جان دوباره گرفته و ارزش پیدا کرده است؟ مگر انتظار از خصوصی‌سازی غیر از این بوده است؟ چرا نمی‌خواهیم شرکت‌های راکد و ورشکسته و ناموفق را سروسامان دهیم و از احیای آنها عصبانی هستیم؟چرا از ادعاکننده‌ای که هیچ مرجع و مبنایی برای ادعای خود اعلام نکرده سؤال نمی‌شود که کل این ادعا بر چه اساسی صورت می‌گیرد؟ چرا تهمت‌زدن و افتراگفتن این‌قدر آسان شده است؟ چرا با آبروی یک سازمان قانون‌مند و کارکنان آن به عنوان انسان‌های پاکی که در عرصه اقتصادی، خالصانه و با رعایت قانون و مقررات تلاش می‌کنند این‌گونه رفتار می‌شود؟ آیا درست است با خریدار بخش خصوصی در سال رونق تولید که یک شرکت ورشکسته را به بازدهی، سوددهی و رونق و پیشرفت می‌رساند این‌گونه رفتار شود و با ایراد اتهامات واهی به فروشنده و خریدار قیمت موهومی یک شرکت ملاک ادعا قرار گیرد؟

«شرق» تبعات آب‌گیری یکی از سدهای ترکیه بر ایران را بررسی می‌کند

بیراهه «ایلیسو»

لیلا مرگن: آب‌گیری سد «ایلیسو» به عنوان یک سد کوچک ابرپروژه‌های آبی ترکیه چند روز پیش آغاز شد. در سطح رسانه‌ها همه فریاد زدند آب‌گیری سد ایلیسو کار را تمام می‌کند و ایران هم هیچ اقدامی در رابطه با رفتارهای ترکیه در مدیریت منابع آب، نمی‌تواند انجام دهد. این اظهارنظرها شاید بیش از حد بدبینانه باشد زیرا منابع مطلع بر این باورند تأثیر رودخانه‌های دجله و فرات بر منابع آبی ایران حدود هفت درصد است و نباید ایران بیشتر از حق و سهمی که از این منابع آبی دارد، درگیر مناقشه با کشور همسایه یعنی ترکیه شود. از سوی دیگر، حجت میان‌آبادی، عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس، هم بر این باور است مطالعات دقیق و متقنی در زمینه تأثیر پروژه‌های کلان آبی ترکیه بر ایران انجام نشده است به همین دلیل، پیش از هر اقدامی، باید اطلاعات محکمه‌پسند در اختیار داشته باشیم تا بتوانیم بر اساس منافع ملی در این مناقشات، موضع درستی را اتخاذ کنیم. اگرچه ایلیسو یک سد کوچک در میان چندین پروژه بزرگ ترکیه است که در سایه بی‌ثباتی‌های سیاسی در منطقه به‌تدریج این کشور را به یک ابرقدرت آبی در خاورمیانه تبدیل کرده اما آیا به صلاح ایران است که بیش از کشورهای درگیر اصلی در مسئله منازعه آبی با ترکیه، خود را به چالش با کشور ترکیه وارد کند و بر سطح تنش‌ها با این کشور بیفزاید؟

ایران ۱۲ تیرماه سال ۹۶ با موضع بالاترین مقام اجرائی کشور یعنی حسن روحانی، رئیس‌جمهور، وارد منازعات آبی کشورهای منطقه با ترکیه شد. روحانی در همایش بین‌المللی «مقابله با گردوغبار» که به میزبانی ایران در محل سالن اجلاس سران برگزار شد، رسما در مقابل سدسازی‌های ترکیه موضع گرفت؛ موضعی که البته با پاسخ طرف ترکیه‌ای مواجه شد. روحانی در سخنان خود در سال ۹۶، با اشاره به تعداد سدهایی که در بالادست رودخانه‌های دجله و فرات در حال ساخت است، گفت: اینکه در منطقه ما کشوری طرح احداث ۲۲ سد را در برنامه خود دارد، می‌تواند تأثیرات بسیار مخربی بر رودخانه‌های دجله و فرات بگذارد و در سایه آن کشور عراق و ایران و بسیاری از کشورها را به دلیل وقوع پدیده ریزگرد تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین نمی‌توان در برابر آثار مخرب آن بی‌تفاوت بود و از این‌رو هم کشورهای منطقه و هم سازمان‌های بین‌المللی در این زمینه مسئولیت دارند. این سخنان روحانی با واکنش تند طرف ترکیه‌ای مواجه شد. ترکیه ایران را متهم کرد که برای اظهاراتش در زمینه تأثیر سدسازی‌های این کشور بر منطقه سند کافی در اختیار ندارد. اظهارات هیئت اعزامی از ترکیه در تقابل با حرف‌های رئیس‌جمهور از سوی ایران بدون پاسخ باقی ماند. از سوی دیگر، مسئولان عراقی هم به‌عنوان کشوری که در پایین‌دست دجله و فرات قرار دارد و شاید بیشترین تأثیر را از اقدامات ترکیه می‌پذیرند، در همایش یادشده به جای ایستادن در کنار ایران، ریزگردها را پدیده‌ای به قدمت چندین دهه در عراق توصیف کردند و به این ترتیب، در یک همایش بین‌المللی، پشت ایران را به نفع ترکیه خالی کردند.

سهم کمتر از ۷ درصدی ایران از حوضه دجله و فرات

در منازعات بین‌المللی بر سر آب، کشورها بر اساس منافع خود پای میز مذاکره می‌نشینند. از همه ابزارهایی که در اختیار دارند، برای دریافت حداکثری منافع استفاده می‌کنند و صرفا سود کشورشان و نه هیچ چیز دیگر، ملاک عمل در مذاکرات قرار می‌گیرد. برای آنکه بدانیم ایران در منازعه آبی حوضه دجله و فرات چه مواضعی باید بگیرد، بیش از هر چیز باید درباره پیشینه کنش‌ها در منطقه اطلاعات کافی در اختیار داشته باشیم. بر اساس مطالب درج‌شده در کتاب «بحران آب در خاورمیانه» نوشته غلامحسین نهازی، چاپ مرکز پژوهش‌های علمی و مطالعات استراتژیک خاورمیانه، سال ۷۸، ۹۸ درصد جریان اصلی فرات از ترکیه سرچشمه می‌گیرد. ترکیه فقط ۲۸ درصد از مجموع ۴۴۰ هزار کیلومترمربع مساحت حوضه آبریز فرات را در اختیار دارد. ۱۷ درصد این حوضه در سوریه، ۴۰ درصد در عراق و ۱۴ درصد در عربستان سعودی قرار دارد. از وسعت ۴۷۱ هزار و ۶۰۶ کیلومترمربعی حوضه آبریز دجله، ۱۲ درصد در ترکیه، ۲۰ درصد در سوریه، ۵۴ درصد در عراق و ۳۴ درصد در ایران قرار دارد.

به این ترتیب، ایران فقط در حوضه آبریز دجله دارای اشتراک با کشورهای همسایه است. کارشناسان مطلع مجموع تأثیر حوضه‌های آبریز دجله و فرات بر منابع آبی ایران را حدود کمتر از هفت درصد برآورد می‌کنند.

تلاش ترکیه برای تسلط بر منابع آبی منطقه

کتاب بحران آب در خاورمیانه سال ۷۸ نوشته شده است. در این سال، هنوز آرایش سیاسی منطقه خاورمیانه دستخوش تغییرات جدی نشده است. داعش در منطقه ظهور پیدا نکرده و عراق در آغاز جنگ‌های فرسایشی خود است. به‌این‌ترتیب، آرایش سیاسی کشورهای درگیر در حوزه دجله و فرات به نحوی است که کشورهای این حوزه هنوز می‌توانند با منافعی که در اختیار دارند، منافع خود را تأمین کنند. در کتاب یادشده آمده است که ترکیه با هدف رفع مشکل کم‌آبی و تأمین انرژی ارزان طرحی را به نام عمران آناتولی جنوب شرقی که اختصارا گاپ خوانده می‌شود، حدود چهار دهه پیش آغاز می‌کند. این طرح شامل ۱۴ طرح فرعی دارای ۲۱ سد و ۱۷ نیروگاه برق آبی به روی رودخانه‌های دجله و فرات است. تنها یکی از سدهای این طرح با نام سد آتاتورک ظرفیت ۵۰ میلیارد متر مکعب (هشت برابر ظرفیت سد کرخه به عنوان بزرگ‌ترین سد خاکی ایران) ذخیره آب دارد. برای پرکردن مخزن این سد، حدود دو سال سهمیه آب کشورهای سوریه و عراق که سالانه حدود ۳۰ میلیارد متر مکعب در سال است، به میزان ۴۰ و ۸۰ درصد کاهش می‌یابد. پیش‌بینی‌ها حاکی از اجرای این طرح طی پنج دهه است.هدف امنیتی ترکیه از اجرای پروژه گاپ کاهش روحیه ضددولتی کردهای ساکن در منطقه محل اجرای پروژه است. بانک جهانی بر این اساس که هیچ توافقی بر سر نحوه تخصیص آب بین کشورهای ذی‌نفع صورت نگرفته است، از اعطای وام به ترکیه خودداری می‌کند. در دهه ۸۰ تور گوت اوزال طرح خط لوله صلح برای حمل آب از ترکیه به منطقه خلیج فارس و کشورهای خاورنزدیک را ارائه می‌کند. در این طرح قرار بود آب رودخانه‌های سیحون و جیحون که به مدیترانه می‌ریزند، برای تأمین نیازهای ۱۵ میلیون نفر در کشورهای سوریه، اردن، بحرین، کویت، عمان، قطر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی به این کشورها منتقل شود. در منطقه تنها اسرائیل از این پروژه حمایت می‌کند. هزینه اجرای پروژه در آن سال‌ها ۲۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود. برخی تحلیلگران سیاسی در آن مقطع معتقد بودند که خط لوله صلح صرفا برای تأمین آب اسرائیل است و منابع مالی پروژه توسط اسرائیل تأمین می‌شود. اما بعدها با نزدیک‌شدن اسرائیل به اعراب منطقه، پروژه خط لوله صلح در ۱۹۹۴ کنار گذاشته می‌شود.

> **با وجود همه تنش‌های موجود بین سه کشور، سوریه فقط در ۱۹۸۴ ایجاد سازمان منطقه‌ای رود فرات و تشکیل یک جلسه گردهمایی با حضور سه کشور را به‌منظور بحث درباره سهم هر کشور درخواست می‌کند. عراق نیز در ۱۹۷۸ با ترکیه موافقت‌نامه‌ای امضا می‌کند و بر اساس مفاد آن سهم آب مورد نیاز هر دو کشور مشخص می‌شود. فقط یک بار در ۱۹۸۲ کمیسیون سه‌جانبه‌ای بین سه کشور ذی‌نفع در مورد فرات تشکیل شد**

بده‌بستان‌های سیاسی برای تأمین نیازهای آبی

از آنجا که ارتفاعات جولان به تصرف اسرائیل درمی‌آید، سوریه از بخشی از منابع آبی خود محروم می‌شود؛ به همین دلیل تلاش می‌کند که منابع آب بیشتری از حوضه دجله و فرات برای خود تأمین کند. هر سه کشور سوریه، ترکیه و عراق کشاورزی آبی دارند و توسعه کشاورزی آنها متکی به منابع آبی است. در سال‌های نگارش کتاب، سوریه حمایت از کردهای مخالف ترکیه، پ.ک.ک و حزب کارگزاران کردستان و ارتش سری آزادی‌بخش ارمنستان و چریک‌های چپگرای ترکیه را به‌عنوان ابزار سیاسی در برابر تهدیدهای ترکیه در دست داشت. استفاده از این ابزار بسیاری از تنش‌های بین سوریه و ترکیه را تعدیل می‌کند.

عراق به‌عنوان یک کشور پایین‌دست، نگران سدسازی در سوریه و ترکیه است. در ۱۹۷۵ که آب‌گیری سد الثوره سوریه شروع می‌شود، عراق با ادعای به‌خطرافتادن زندگی سه میلیون کشاورز نیروی نظامی به مرز سوریه گسیل می‌کند. عراق درباره مسئله جدایی‌طلبی کردها موافقت‌نامه ۱۹۸۴ موسوم به تعقیب سرسختانه کردها را با ترکیه به امضا می‌رساند و از این ابزار به‌عنوان یک ابزار سیاسی مناسب برای اخذ امتیاز درخصوص تأمین آب اضافه‌تر از ترکیه استفاده کند.

با وجود همه تنش‌های موجود بین سه کشور، سوریه فقط در ۱۹۸۴ ایجاد سازمان منطقه‌ای رود فرات و تشکیل یک جلسه گردهمایی با حضور سه کشور را به‌منظور بحث درباره سهم هر کشور درخواست می‌کند. عراق نیز در ۱۹۷۸ با ترکیه موافقت‌نامه‌ای امضا می‌کند و بر اساس مفاد آن سهم آب مورد نیاز هر دو کشور مشخص می‌شود. فقط یک بار در ۱۹۸۲ کمیسیون سه‌جانبه‌ای بین سه کشور ذی‌نفع در مورد فرات تشکیل شد.

حالا با گذشت دو دهه از نگارش کتاب بحران آب در خاورمیانه، آرایش سیاسی منطقه به‌طورکلی عوض شده است و کشورهایی سوریه و عراق، به دلیل درگیری در جنگ‌های فرسایشی قدرت استفاده از ابزارهای گذشته را برای دریافت حقابه‌های خود در اختیار ندارند. ترکیه با زمانی که در پس جنگ‌های منطقه‌ای در اختیارش قرار گرفته است، با آرامش طرح‌های عظیم آبی خود را تکمیل کرده و تبدیل به کلیددار آب منطقه شده است. اما آیا در چنین شرایطی، ایران باید به منازعه آبی حوضه دجله و فرات وارد شود؟

ایلیسو، جزئی کوچک از ۱۰ پروژه آبی بزرگ

حجت میان‌آبادی، عضو هیئت‌علمی دانشگاه تربیت مدرس در گفت‌وگو با «شرق» در این زمینه می‌گوید: موضع‌گیری‌ها بر سر آب‌گیری سد ایلیسو به این خاطر است که ما نگاه درست و عمیقی به مسائل آب ترکیه نداریم. ایلیسو فقط یکی از ۲۲ سد پروژه گاپ است. طرح گاپ یکی از ده‌ها ابرپروژه آبی ترکیه است. ترکیه حداقل ۱۰ پروژه دیگر به جز گاپ دارد که آنها را رها کرده‌ایم.او اضافه می‌کند: ما از پروژه‌های دیگر ترکیه غفلت کردیم. باید دید جایگاه آب در سیاست خارجی و دیپلماسی کلان ترکیه و نوعثمانی‌گری چیست. بعد جایگاه این ۱۰ ابر پروژه را در سیاست خارجی ترکیه تحلیل کرد تا در نهایت به پروژه گاپ برسیم. گیرکردن صرف در پروژه ایلیسو به بیراهه رفتن است.به گفته این عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت‌مدرس، ترکیه موقعی که سد ایلیسو را در ۲۰۱۸ تکمیل کرد، با اعتراض رسمی عراق مواجه شد و با دیپلماسی نرمی در حوزه آبی، آب‌گیری این سد را چندین ماه به تعویق انداخت و سعی کرد وجهه مثبتی از خود ایجاد کند. این کشور به دنبال ایجاد ذهنیت مثبت از خود نزد افکار عمومی بود. این شیوه یکی از ابزارهای عادی دیپلماسی نرم است.او ادامه می‌دهد: ترکیه چندماهی آب‌گیری سد ایلیسو را به تعویق انداخت و چهره خوبی در سطح بین‌الملل برای خود ایجاد کرد. البته این تعویق عملا هیچ تأثیری بر اثرات آبی پروژه نخواهد داشت و بیشتر یک ژست دیپلماسی بود.

نبود مطالعات جامع درباره اثرات طرح‌های ترکیه

میان‌آبادی بر این باور است که با وجود اثرات بسیار جدی و مهم پروژه‌های آبی کلان ترکیه و همچنین پروژه گاپ به صورت خاص‌تر، مطالعه دقیق و کاملی در رابطه با تأثیر این پروژه‌ها بر ایران وجود ندارد.او اضافه می‌کند: باید این سؤال را از مسئولان امر پرسید که چرا تاکنون تقریبا هیچ مطالعه جامعی درباره اثرات زیست‌محیطی، انسانی و اقتصادی این پروژه‌ها بر کشور ما انجام نشده است.این عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت‌مدرس عنوان می‌کند: برای انجام هرگونه اعتراض درباره رفتارهای ترکیه در مراجع بین‌المللی نیاز به مستندات علمی داریم. بدون این مستندات نمی‌توان هیچ ادعایی را در فضای بین‌الملل مطرح کرد.

او تأکید می‌کند: ما دقیقا باید بدانیم حدود تأثیرگرفتن ایران از اقدامات ترکیه چقدر است تا بتوانیم برای آن برنامه‌ریزی کنیم. برای طرح دعاوی در مراجع بین‌المللی نیاز به عضویت در کنوانسیون‌های بین‌المللی داریم. کنوانسیون‌های بین‌الملل می‌گویند آب صرفا متعلق به کشور بالادست نیست. این کنوانسیون‌ها بر چندین اصل تأکید دارند که بین آنها دو اصل «استفاده و بهره‌برداری منصفانه و منطقی از آب» و «عدم آسیب‌رسانی به کشورهای منطقه» بسیار مهم است.

میان‌آبادی یادآور می‌شود: کنوانسیون‌های بین‌المللی برای کشورهایی که عضو این کنوانسیون‌ها هستند الزام‌آور است و درحال‌حاضر ایران و ترکیه به کنوانسیون «استفاده از آبراه‌های فرامرزی برای مصارف غیرکشتی‌رانی» نپیوسته‌اند. عراق چون در حوضه دجله و فرات یک کشور پایین‌دست است و این کنوانسیون برایش مفید بوده، به آن پیوسته است.او می‌گوید: کنوانسیون یادشده در سال ۱۹۹۷ به تصویب رسید و در آن مقطع، سه مخالف داشت. یکی از این مخالف‌ها کشور ترکیه بود و ایران به مفاد این کنوانسیون رأی ممتنع داد.

این عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت‌مدرس تأکید می‌کند: با توجه به شرایط هیدروپلیتیکی ایران، پیوستن به این کنوانسیون باید با توجه به منافع ملی کشور و اماواگرهای موجود انجام شود.

به گفته میان‌آبادی، از آنجایی که ایران عضو هیچ کنوانسیون بین‌المللی‌ای در زمینه آب نیست، نمی‌تواند در نظام حقوق بین‌الملل طرح دعوا کند و این مسئله با شرایط فعلی امکان‌پذیر نیست؛ اگرچه اصول مندرج در کنوانسیون ۱۹۹۷ سازمان ملل در مورد آبراهه‌های مرزی تبدیل به اصول عرفی شده است و همه کشورها ملزم به رعایت اصول عرفی هستند.

او می‌گوید: ایران و ترکیه بر سر هورالعظیم و دجله و فرات معاهده آبی مشخصی ندارند و برای سرشاخه‌ها مقدار کمی معاهده دارند.

آب‌گیری ایلیسو، هورالعظیم را نمی‌خشکاند

اگرچه در بسیاری از رسانه‌های فارسی‌زبان آب‌گیری ایلیسو آخر کار هورالعظیم معرفی می‌شود و آب‌گیری این سد را عاملی برای خداحافظی با این تالاب خوزستان معرفی می‌کنند، اما یک منبع مطلع در گفت‌وگو با «شرق» عنوان می‌کند: ایلیسو در ترکیه، بالادست اقلیم کردستان واقع شده است. اگر آب این سد رها شود، در اقلیم کردستان جلوی آب را می‌گیرند. حتی اگر از اقلیم کردستان رها شود، این آب هیچ‌گاه به سمت هورالعظیم جاری نمی‌شود.

او می‌گوید: از حدود چهار تا پنج سال پیش یک جریانی اصرار داشته است که آب‌گیری ایلیسو هورالعظیم را خشک می‌کند. این آدرس غلط‌دادن است، نه‌اینکه آب‌گیری این سد تأثیر ندارد. اینکه همه فشار را روی این بخش بگذاریم، اشتباه اول بوده است. این یک آدرس غلط‌دادن است.

این منبع مطلع تأثیر سد آتاتورک با حجم ۴۸ میلیارد مترمکعب را به مراتب بیشتر از آب‌گیری ایلیسو بر ایران می‌داند، زیرا منابع ذخیره‌شده پشت این سد، مستقیم وارد هورالعظیم می‌شوند.

به گفته او، مجموعه پروژه‌های آبی ترکیه روی ایران اثر منفی دارند، اما تأثیر این پروژه‌ها روی عراق بیش از ایران است و بنابراین ایران نباید به‌جای عراق وارد فضای تنش شود.

این منبع مطلع، سازمان حفاظت محیط زیست را مسئول انجام مطالعه در زمینه تبعات اجرای پروژه‌های ترکیه بر ایران معرفی می‌کند و از برگزاری برخی نشست‌های مشترک چهارجانبه بین کشورهای منطقه برای بررسی حوضه آبریز دجله و فرات به صورت واحد خبر می‌دهد.

گذر

راه‌اندازی بازار متشکل ارزی به تعویق افتاد

نقره‌داغ صرافی‌های متخلف

● در حالی راه‌اندازی رسمی بازار متشکل ارزی به تعویق افتاده که از روزهای قبل معاملات واقعی به صورت آزمایشی در این بازار از سوی صرافان در حال انجام است. با شروع به کار بازار اگر یک صرافی از فرایند تعیین‌شده در بازار متشکل ارزی تخطی کند، اخراج خواهد شد؛ این روشی برای نقره‌داغ‌کردن صرافی‌هایی است که به مقررات بازار پایبند نیستند.به گزارش تسنیم، بازار متشکل ارزی که بنا بود در آستانه عید قربان (شنبه هفته آینده) به صورت رسمی آغاز به کار کند، به دلیل تکمیل‌نشدن پرونده برخی از صراف‌های عضو و همچنین آماده‌نبودن بانک‌های تعیین‌شده برای شرکت در عملیات بازار فعلا افتتاح نمی‌شود.بانک مرکزی و مدیران شرکت بازار متشکل ارزی قصد دارند بازار با حضور جمعی از صرافان و بانک‌ها آغاز به کار کند تا تأثیرگذاری بیشتری داشته باشد؛ هم‌اکنون ۱۲۰ صرافی بانکی و آزاد با واریز حق عضویت رسما عضو بازار متشکل ارزی شده‌اند. بنابراین ۴۰ درصد از مجموع صرافی‌های مجاز به عضویت بازار درآمده‌اند.از ۱۲۰ صرافی عضو بازار متشکل ارزی، حدود ۱۹ صرافی بانکی و بقیه صرافی‌های آزادکار هستند؛ از مجموع صرافی‌های عضو بازار، پرونده ۶۵ صرافی کامل شده است و هیچ مشکلی ندارند اما ۵۵ صرافی نقص پرونده دارند که مهم‌ترین علت آن تغییرات اعضای هیئت‌مدیره‌شان بوده است؛ به دلیل تغییرات مدیریتی در این صرافی‌ها مراحل ثبت در اداره شرکت‌ها و روزنامه رسمی کمی زمان‌بر شده و به محض ثبت تغییرات، پرونده این گروه از صرافان نیز تکمیل خواهد شد.بازار متشکل ارزی از چند روز قبل با آغاز عملیات تست گرم، میزبان ۳۵ صراف بوده که خرید و فروش واقعی اما در مبالغ خرد انجام می‌دهند؛ تست گرم با هدف راه‌افتادن دست صراف‌ها برای خرید و فروش‌های کلان بعد از افتتاح رسمی بازار، کماکان ادامه دارد. روز شنبه، ۶۷ تراکنش واقعی برای معاملات زیر هزار دلار در این بازار ثبت شده است.البته شرکت بازار متشکل ارزی، آموزش ۳۰۰ صراف را نیز از هفته‌های قبل آغاز کرده و همچنان کلاس‌های آموزشی این شرکت برجاست؛ از مجموع صرافی‌های عضو در بازار، دو صراف، به نمایندگی از صرافی، در کلاس‌های آموزشی شرکت می‌کنند. صرافی‌هایی که حق عضویت را به شرکت بازار متشکل ارزی واریز کنند، وارد دوره آموزشی می‌شوند.هم‌اکنون بانک‌های ملی و رفاه وارد بازار متشکل ارزی شده‌اند ولی دو بانک نمی‌تواند پاسخ‌گوی معاملات باشد و از همین‌رو بانک مرکزی منتظر است مراحل حضور بانک‌های دیگر نیز طی شود. هم‌اکنون پنج، شش بانک دیگر در صف حضور به بازار متشکل هستند. بناست به‌زودی بانک‌های سپه، صادرات، مسکن، پارسیان، کشاورزی و ملت وارد این بازار شوند.با راه‌اندازی بازار متشکل ارزی، صرافی‌های خصوصی و بانکی هیچ فرقی با هم در خرید و فروش‌ها و قیمت‌ها نخواهند داشت؛ هر صرافی می‌تواند هر ارزی که نیاز دارد را با قیمت بازار خریداری کند.قیمت‌ها در بازار متشکل ارزی با سه درصد نوسان کم یا زیاد نسبت به روز قبل تعیین می‌شود؛ نوسان سه‌درصدی نیز به این دلیل انتخاب شده که در سال ۹۷ به جز هشت روز، نوسان روزانه قیمت ارز بین دو تا چهار درصد بوده است.هر چند مدیریت بازار متشکل ارزی مجاز است در صورت بروز هیجان خاص، اتفاقات سیاسی و ... درصد تعیین‌شده برای نوسان قیمتی را تغییر دهد؛ قیمت‌ها در سایت بازار به نشانی Ice.ir برای عموم مردم قابل نمایش خواهد بود. احتمالا نوار قیمت‌ها در بازار متشکل ارزی در مقابل ساختمان بانک مرکزی یا بانک ملی در خیابان فردوسی نیز به صورت آنلاین به نمایش گذاشته می‌شود.همچنین کف تعیین‌شده برای معاملات یورو و دلار در این بازار صد هزار دلار و صد هزار یورو است؛ صرافی‌هایی که این حجم ارز را خریداری کرده‌اند در مدت ۱۰ روز باید نسبت به عرضه آن اقدام کنند.

نوبت دوم

آگهی فراخوان مشاور جهت پیاده سازی نظام فنی اجرایی مدیریت پروژه بر اساس استاندارد مربوطه (توسعه دفتر مدیریت پروژه در شهرداری کرج)

شهرداری کرج

۱-نام و نشانی کارفرما : ۱-۱ نام کارفرما : شهرداری کرج

۱-۲- نشانی کارفرما : کرج بلوار بلال - ساختمان مرکزی شهرداری کرج

۲- موضوع خدمات مشاوره : انتخاب مشاور جهت پیاده سازی نظام فنی اجرایی مدیریت پروژه بر اساس استاندارد مربوطه (توسعه دفتر مدیریت پروژه در شهرداری کرج)

۳-دارا بودن گواهی نامه صلاحیت در گروه : - مدیریت عمومی- رتبه ۱،۲ و یا ۳

۴- روش انتخاب مهندس مشاور: مناقصه بصورت دو مرحله ای و به روش QCBS و پس از ارزیابی کیفی و تهیه فهرست کوتاه برگزار خواهد شد

۵- تاریخ، مهلت و نشانی دریافت و تحویل اسناد:

۵-۱- تاریخ فروش اسناد ارزیابی از کارفرما : روز سه شنبه مورخ ۹۸/۰۵/۱۵ تا روز شنبه مورخ ۹۸/۰۶/۰۲

۵-۲- مهلت تکمیل و ارائه اسناد ارزیابی کیفی به کارفرما :ساعت ۱۴ روز شنبه مورخ ۹۸/۰۶/۰۲

۵-۳- نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی : کرج- بلوار بلال - ساختمان مرکزی شهرداری کرج - طبقه هفتم - اداره امور قراردادها و پیمانها

۵-۴- هنگام خرید اسناد داشتن رتبه مربوطه و ارائه تاییدیه صلاحیت در سایت oldpmn.mporg.ir ویا sajar.mporg.ir معرفی نامه ممهور به مهر و امضای مدیرعامل، روزنامه آخرین آگهی تغییرات اعضای شرکت وکد اقتصادی الزامی می باشد.

۵-۵- اسناد ارزیابی کیفی تکمیل شده می بایست در پاکت لاک و ممهور به مهر شرکت و اصل امضای دارندگان حق امضا تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ۹۸/۰۶/۰۲ به آدرس کرج- میدان توحید- بلوار بلال دبیرخانه شهرداری کرج تحویل داده شود. بدیهی است ارسال سوابق و اسناد هیچگونه حقی را در واگذاری موضوع آگهی به همراه نخواهد داشت. لازم به ذکر است هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

جهت کسب اطلاعات بیشتر در ساعت اداری با شماره تلفن ۳۵۸۹۲۷۸۷-۳۵۸۹۲۵۹۱-۰۲۶ تماس و یا به سایت www.karaj.ir مراجعه نمائید.

اداره امور قراردادها و پیمانها– شهرداری کرج